Ч. 229. Львів, Пятниця дня 11. (24.) жовтня 1902. Річник VI.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року . 5 кор.
на місяць . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 16 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Др. Кербер міністром справедливости.

(х) З уступленєм Спенс-Бодена обняв др. Кербер тимчасово керму міністерства і задержить її імовірно ще довший час в своїх руках. З тої нагоди видав новий керманич судівництва до президентів висших краєвих судів і до висших прокураторий державних знаменні письма, якими заповідає неначе нову добу в судівництві, підносить независимість судиїв, признає велику вагу нової процедури цивільної, обстає за повагою адвокатів і нотарів, вимагає предметового виміру справедливости і розбирає гарні задачі судівництва так, як се може вчинити лише правник, натхнений новочасним поступовим духом. В добре уладженій державі, з управильненими політичними і народними відносинами, мали би сї письма націховані гуманними ідеями керманича справедливости важне етичне значінє, але в Австриї, де також в области судівництва відгриває ся національно-політична боротьба, не розходить ся о розвязку великих питань адміністрациї і судівництва, лише о зараду бодай дрібним а пекучим недостачам і хибам.

В Австриї все ще більше розходить ся о те, в якій мові веде суд розправу, як о духа і виконуванє материяльного права. Більше у нас ще розходить о практичного судию, як о фільософа й ідеаліста.

А так і міністер-президент др. Кербер з палати справедливости по тих ідеальних окружниках до президентів приневолений знов вернути до державної ради, де не можна трудностий і перепон так легко усунути хочби найкрасшими окружниками. З области ідеалів приневолений др. Кербер зступити в область щоденної дійсности, мрачної і часто непроглядної.

Задачі, які в державній раді має полагодити др. Кербер, подвійно трудні, бо від виданя основних постанов язикових для Чех і Моравії нема виразних познак поправи політичного і парляментарного положеня. Але не тілько сї постанови справляють чимало клопоту. Се менше важне, чи ті постанови будуть підставою до примиреня Німців з Чехами, важнійше о много є питанє, чи рада державна буде спосібна до успішної роботи. Не розходить ся вже тепер о полагоду австро-угорскої угоди, яка на довший час після поясненя Сельової формули, даного самим автором, бодай на довший час уступила з дневної черги, лишаючи місце і час для полагоди инших важних і невідложних справ. Передовсім буде розходити ся о буджет. Вправді др. Кербер заповів в своїй вступній річи скорочену методу, яка має бути введена в порозуміню з парляментарними сторонництвами, однак дорога до буджету веде ще недоступними стежками наглих внесень, яких призбирало ся чимало. Після внесеня Романчука о утворенє руского університету, входить на чергу внесенє Вячеслава Грубого про управильненє язикових відносин на Шлезку, відтак внесеня про галицкі безробітя Романчука, Брайтера і Дашиньского, а після того розправа над річию д-ра Кербера, яка може прибрати доволї широкі розміри. Є ще й деякі иншї наглі внесеня, так що ледво з початком падолиста можна би добити ся до буджету, для якого до Різдва остало би лише 6 неділь. А при буджеті найлекше вести бодай замасковану обструкцию, яка не виглядає так страшно як явна, але має своє значінє. Щож тоді має стати ся? Чи § 14? чи розвязанє державної ради і нові вибори? Чехи вже тепер заповідають, що »не боять ся розвязаня«, хочби оно було для них вельми невигідне. Але чи нова палата була би склоннійша до роботи, як теперішна? Се великий сумнів і буде залежати від політичних спосібностий д-ра Кербера, чи найде він добрий вихід з сего політичного лябіринту.

Круті дороги.

Недалекі вибори в Стрийщині, які мають знов не лише подати кацапам еще один мандат в державній раді, але також стати доказом триюмфу т. з. консолїдациї, є для »Ґалїчанїна« вихідною точкою хитрої і енерґічної акциї для розбитя єдности руско-українських сторонництв. У вступній статї свого послїдного числа, кацапский орґан робить »снисходительная« комплїменти стрийским »людям доброй волї«, що не »разделяют руссофобскія убежденія,« та делїкатно напоминає »Дїло«, щоби відцурало ся »Буковини« і »Руслана« »преследующіх целї К. Баденьово, так як действительное препятствіе к спаляченію русскаво населенія Ґалїчіни представляет ево преданность тем принціпам, которыя исповедует русско-народная партія«.

Придивім ся близше сему хитрому памфлєтови. Згадавши про »нову еру« з р. 1890, каже Ґалїчанїн, що »найдолше держалась »новой єри« фракція п. Барвиньского, но она в послїднее время як будто би совершенно слилась с »національно-демократическою« партіею і своє существованіе манифестует только тім, що рядом с »Дїл-ом« виходит і »Руслан«. Що на »новую эру«, виражаясь вульгарно, »наплевали« ея найбольше горячіи сторонники, бившіи »народовци« і »барвинчукисти«, доказивает непреложно то обстоятельство, що они клявшіися торжественно в соймі в 1890 году жити в братском согласіи с поляками, в 1902 году устроили против них земледільческій стрейк под кличем: »викинути поляков за Сан!«

Не згадує тут кацапский орґан, що передовсім »наплювали« на т. з. консолїдацию, але натомість через підсуванє страйкам наміру »викинути Поляків за Сан!«, хоче собі запевнити епітет з польскої сторони: »porządni Rusini, bo prawdziwi Moskale«.

І так »новая эра« пропала — стоїть дальше в статї — но только по отношеню к полякам, ібо одна часть ея програми продолжает исполнятись до сих пор. Та часть програми »новой эри« іміет в виду поборіванье русской партіі а в сущности всего, що вяжет русское населеніе Галичини с остальним русским народом(!) с его історіею(!), язиком(!), литературою(!) і вообще с русскою культурою(!) а що составляет основу его существованія і розвитія(!). Незавидную а в виду Галицкой Руси преступную роль исполнителей той части »новоерской« програми приняли на себе люди, групующіися преимущественно около газет »Дїло« і »Руслан«. Ми подчеркиваем слово »люди« ібо положительно знаем, що далеко не всі члени національно-демократической партіі розділяют руссофобскіи чувства і стремленія газет »Дїло« і »Руслан«. Напротив, ми іміем положительнні доказательства, що самі видающіися і самі заслуженнні члени той партіі старались умірити загонистость і вражду названних газет в виду русско-народной партіі, називаемой также »кацапскою«, но їх старанія не привели ни к чему і ті благонамірені члени должни били сознатись, що они уже не іміют голоса в своей партіі. Мало того, за свое примирительне настроеніе в виду русской партіи, за свое стараніе по крайней мірі на провинциі соединити всі русскіі сили для блага народа, они дослужились от руководителей газетами »Дїло« і »Руслан« упреков в ізміні народному дїлу і клички »апостатов«.

Ми навели сей довший уступ в цїлости на доказ, як хитро »Ґалїчанїн« ударяє в слабкі сторони людскої натури, і з одної сторони відкликуючись до толєранциї, підлещує з другої сторони личній амбіциї. Очивидно, що ся апострофа обчислена на тих стрийских матадорів, що з особистих, чи сусїдских зглядів пожертвували загально-народну справу. Се має бути плястер на ту рану, яку они самі чують у серци, хоть ще їм нїхто не поставив на неї діяґнози — нїхто ще не назвав їх »изменнїками«.

А відтак звертає ся »Ґалїчанїн« прямо до орґану національ-демократів і каже: »Вопрос лежить в том, знают-ли (!) редактори »Дїла«, яким богам они служат, стараючись уничтожити русскую партію і ради достиженія той цїли розбиваючи даже свою партію тім, що формально викидают із нея людей благорозумних і високозаслуженних? Ми не рішаемся утверждати, що они сознательно (!), як н. пр. редактори »Буковин-и« і »Руслана«, а раньше їх редактор »Правд-и«, служат цїлям, придуманним графом К. Баденим і кн. Л. Сапігою. Но так як редактори »Дїла« дійствительно преслїдуют ті цїли, то остается предположити, що они дїлают то безсознательно, будучи засліпленними ненавистю к »кацапам«. А із сего слїдует, що они исполняют роль орудій в той хитрой политической ігрі, якую іграют польскіи политики в цїлях ослабленія і уничтоженія Галицкой Руси без вниманія на ея партійні оттінки і розличія«.

Невжеж і се мало-б бути плястром на те, що »Дїло« мовби води в рот набрало у важній справі стрийских виборів, хоть передтим нераз і без виразної причини греміло страшно в своїх статях на кацапів? Своїми крутими стежками »Ґалїчанїн« вже нераз дійшов до цїли, тож і тепер ми уважали нашим обовязком наклеймити сю підпольну роботу, якої вислїди нинї ще не дадуть передвидїти ся.

Закон против пияньства.

Для поборюваня пияньства наміряє правительство в найблизшім часї предложити на ново проєкт окремого державного закона. Проєкт, що має на цїли сотворити один закон для всїх ко-

ролїств і коронних країв, дїлить ся на три части: що-до відношеня права промислового, цивільного і карного.

Перша часть містить цїлком нове управильненє фахової торговлї паленими напитками спіритусовими. В тім напрямі відріжнює правительственний проєкт:

1. Вільну торговлю спіритусами в замкнених посудах вмістимости бодай пятьох лїтрів, коли торговлю в меншій скількости як пятьох лїтрів можуть на будуче вести лише такі особи, котрі мають концесию на вишинк, або на подрібну продаж спіритусу. Та постанова має на цїли піддати під тїсний надзір дрібну торговлю спіритусами понизше 5 лїтрів, бо після дотеперішного досьвіду така вільна торговля в замкнених посудах і довільних скількостях не була в дїйсности нїчим иншим, як звичайним вишинком спіритусів, бо сторони купуючі горячі напитки споживали їх зараз, хочби перед дверми склепу.

2. Концесіонований вишинк з правом подаваня напитків гостям і продаж поза шинк в незамкнених посудах і в довільних скількостях.

3. Також концесіонована дрібна продаж з правом продавати в замкнених посудах і в скількостях бодай $^1/_8$ лїтра.

Новим в проєктї є дальше то, що понятє вишинку, як головного або побічного занятя має мати значінє також під зглядом промисловим, а особливо для установленя максимального числа концесий на шинк в однїй громадї, замиканя шинків в означених днях, в недїлї, сьвята і дни виплати. Понятє вишинку мало доси лише податкове значінє.

Дальша постанова зазначує, що в льокалях призначених до шинкованя спіритусів не вільно вести нїякого иншого промислу. Має то на цїли перешкодити, аби населеню подавано горячі напитки в склепах, в котрих закуповує ся потрібні до житя средства поживи, або инші в щоденнім житю потрібні предмети.

На 500 мешканцїв в громадї вільно удїляти найбільше одну концесию. Та постанова дотикає особливо дрібної торговлї, котра після предложеня є тотожна з дрібною продажию. Однако полїтична власть краєва може по вислуханю у громади і гадки краєвого Видїлу, дозволити на виїмки для поодиноких громад, що розкинені на більшім просторі.

Постановами другої і третої части проєкту мають бути заведені приписи для поборюваня пияньства на всї австрийскі краї. В тім напрямі, особливо при злочинах, буде загрожене карою налогове пияньство також тодї, коли каригідний учинок не буде злочином лише провиною. — Крім того має бути каране пияньство само для себе, коли оно викликало небезпечність для житя, здоровля, або безпечности другої особи, або коли когось кілька разів до року стрічано на публичнім місци пяним.

Постанови закона мають також силу обовязуючу назад, а то длятого, аби сейчас зменшити надмірне число істнуючих вже шинків, що причиняють ся до ширеня пияньства. Ті з теперішних шинкарів, котрі не дали причини до некорисних заміток, мають найти о стілько охорону, що будуть мати першеньство перед иншими шинкарями.

З державної ради.

По відчитаню внесень та інтерпеляций зачалась дальша дискусия над наглим внесенєм пос. Грубого в справі язикових відносин в урядах. Пос. Гофман полємізує з внескодавцем, жадаючи передовсїм признаня державного становища нїмецкому язикови. Відтак заняв слово пос. Дик, але всенїмцї переривали єго промову безнастанним криком, причім вже кілька разів мало-що не прийшло до бійки межи Чехами та Нїмцями. Президент був безсильний супроти сеї авантури, аж доки не скінчив бесїдник. Тодї вибрано

ґенеральних бесїдників

pro пос. Дашиньского, а contra Лїнднера. Пос. Лїнднер станув на становиску доконечности державного язика, пос. Дашиньский з социялїстичного становиска признав справедливість жаданя національної рівноправности. — Після них заняв слово для фактичного спростованя пос. Сеналь, але що говорив довго, а при тім по чески, всенїмцї підняли бучу, як за найгірших часів обструкциї. Прізвища і погрози, а навіть збіговиска і гроженє пястуками тревали через цїлий час бесїди пос. Сеналя, який піднесеним голосом старав ся перекричати гамір послів і дзвінок віцепрезидента Кайзера. Вкінци не було ради і треба було засїданє перервати. Та ще і підчас перерви чеські і нїмецкі посли живо сварять ся між собою, аж вкінци успокоюють ся і занимають свої місця.

По перерві

віцепрезидент Кайзер удїляє нагани пос. Берґерови, який назвав Чехів »Lausbuben« і через се визвав заколот в палатї, а відтак знов удїляє голос пос. Сенальови. Вже нагану переривали всенїмцї своїми протестами, а дальшу бесїду Сеналя стрітили пекольним криком. Опісля наступили дальші фактичні спростованя, а після них приступлено до голосованя, в якім наглість внесеня відкинено. За наглостию голосувало 128 послів, против 88, отже не було потрібних двох третин більшости.

На сїм замкнено засїданє; слїдуюче нинї.

Новинки.

— **Календар**. В пятницю: гр.-кат. Филипа; рим.-кат. Рафаїла. — В суботу: гр.-кат. Прова, Андроника; рим.-кат. Івана Кант.

— **В дорогу до Риму** виїхало вчера о $6^1/_2$ год вечером зі Львова на Стрий Лавочне около 200 путників під проводом ВПреосьв. Митрополита Шептицкого. Межи учасниками поїздки переважали сьвященники. Споре число було селян і міщан, а також кількадесять осіб із сьвітскої інтелїґенциї.

— **З товариств**. Тов-о »Січ« у Львові устроює в суботу дня 25. жовтня с. р. в комнатах »Рускої Бесїди« вечерницї з танцями. Вступ від особи 1 К. Сподїємо ся, що як найбільше цьвіточок українських прикрасить своїм видом вечерницї сего товариства, яке ґрупує коло себе всю інтелїґентну молодїж обох полів. Академики наші, які через цїлий рік тиняли ся на чужинї серед чужих людий, чужої мови, звичаїв і пісні, прибудуть численно на сї вечерницї, щоби почути милий звук коломийки, привитати своїх сестер красавиць і видом їх красного личка і лучом їх оченять скріпити в собі любов до рідного краю. Привитайтеж наших сїромах, красавицї українські, не дайте причини їм до розчарованя своєю неприсутностию, бо єли і на сих вечерницях дізнають розчарованя з Вашої сторони, то они готові стратити віру в сповненє всяких ідеалів і мрій — *Комітет*.

— Видїл Бурси ім. св. Онуфрія в Ярославі уряджує дня 11. н. ст. падолиста 1902. »вечерок з танцями« в великій сали »Сокола« на дохід тоїже бурси. Запрошеня в тих днях висилають ся, а хто би не одержав, зволить зголосити ся до Видїлу.

— **Принципова комедия**. В справі кандидатури о. Давидяка на посла до державної ради з округа Стрий-Дрогобич-Жидачів, заміщує »Дїло« комунїкат з »краєвої орґанїзациї народного сторонництва« (себ то Народного Комітету), в якім заявлено, що вже »пора спізнена і не було би пожадане виступати тепер проти довершеного факту, тому краєва орґанїзация народного сторонництва, узглядняючи специяльні обставини в повітах Стрий-Дрогобич, не буде інтриґувати при сих доповняючих виборах з окр. виб. Стрий-Дрогобич і полишає веденє виборчої акциї як і одвічальність за результат виборів та полїтичний змисл поставленої кандидатури місцевим дїячам«.

І сю заяву замістив »Народний Комітет« після ось яких преміс у своїм комунїкатї: 1) На зборах, рішивших сю кандидатуру, з дня 17. с. м. заявив о. Давидяк, що він кандидує тому, що кандидувати наказав єму головний заряд москвофільскої партиї у Львові, котрому він безусловно повинує ся. 2) Повіти Стрий-Дрогобич »репрезентує« полїтичне товариство »Підгірска Рада« — в якій, як в кождім товаристві полїтичнім засїдають не представителї маси, а одиницї і що тому при певних заходах можна придбати собі дуже легко більшість. — 3) З другого боку рішеня зборів полїтичних товариств не можуть нїколи бути признані за певний вираз волї загалу чи більшости, так як і склад сих товариств — а ще частїйше зборів — не відповідає майже нїколи фактичній істнуючій серед населеня диспозициї полїтичних змагань і сил. — Отсе значить бути консеквентним в принципах і полїтицї!

— **З Тернополя** пишуть нам: (*Пращанє о. Улицкого*). Минулого тижня пращав широкий кружок Русинів о. Улицкого, сотрудника тутешної парохії, котрий по дволїтнім побутї в нашім містї відїхав на прокуратора рускої церкви і префекта духовної семинариї до Риму. Єго щира праця в парохії та щире руско-українське серце, переняте великим жаром до народної справи зєднало єму много прихильників так серед міщаньства як і серед інтелїґенциї. Та тому, хоч пращано єго з жалем, заразом і тїшено ся, що так щирий народовець обіймає будь-що-будь важне місце для рускої церкви і справи, а особливож тепер, коли офіцияльно стають ширити між руским сьвященьством москвофільство і безідейність.

(*Польске чистилище*). Ecclesia militans стає чим раз горячійшою у своїй борбі против Русинів та чим раз більше стає під команду вшехпольского »Слова польского«. В Кізлові лат. парохом є кс. Шамота. Отчик той так горячо ненавидить рускої мови, якою більшість єго парохіян говорить, що навіть св. Тайн надуживає до сего, щоби лише відвчити єї своїх парохіян. Він іменно не хоче слухати св. сповіди такого, котрий по руски говорить та каже: dziecko, ja nie rozumiem. А коли мимо того »дзецко« не говорить інакше, бо не вміє, кс. Шамота дає за покуту: говорити аж до другої сповіди виключно по польски. І так бідні люди калїчуть свою мову та самі кажуть, що кс. Шамота завдали їм таке за покуту.

— **Хлїборобскі страйки перед судом**. Дня 6. і 7. с. м. відбула ся в окружнім судї в Бережанах розправа проти 19 селян з Плотичі і одного з Городища. — Обжалувані мали допустити ся злочину з § 98. а. і б. з. к. тим, що дня 26. липня, на чолї розяреної товпи взивали чужих робітників з Будилова і Куропатник до занеханя роботи у посесора Блюменфельда в їх селї, а деякі погрозами навіть приневолили фіри з тихже сїл до повороту. — Кілька жінок обжалувала прокуратория о те, що спинювали урядову чинність секретаря намісництва п. Лянґого в сей спосіб, що замкнули вхід до школи, коли п. Лянґе хотів єї віддати офіцирам до вжитку

По розправі, до якої покликано 29 свідків, трибунал оголосив вирок, засуджуючи селянина Стшалковского на 5 місяців тяжкої заостреної вязницї, а 12 обжалованих на кару арешту від 4—14 днів і всїх на поношенє судових коштів. Прочих трибунал увільнив. Боронив адв. др. Андрій Чайковский.

— **Становиско мін. Пєнтака загрожене**. З Відня телеґрафують, що в польскім Колї панує велике невдоволенє з сеї причини, що мін. Пєнтак допустив до вставленя в буджетї на 1903. р. позициї на руску ґімназию в Станиславові, хотяй отвореня сеї ґімназиї галицкий сойм ще не ухвалив.

— **Звідки прийдуть робітники** на жнива до східної Галичини? Проба, яку зробили сего року польскі дїдичі з мазурскими робітниками, не вдала ся. Дїдичі пізнали, що мазурский робітник не вдоволяє ся чим небудь так як руский мужик і коштує в троє дорозше, а ті Мазури, що приїхали на жнива, закоштували такого гаразду, що другий раз їх нога не поступить на паньский лан, бо замість з сподїваним зарібком повернули домів з жебрацкими торбами. Тому то дїдичі почали оглядати ся за иншими робітниками і найшли їх аж в Хорватиї. Презес »гал. тов-а кред. земского« п. Країньский — як читаємо в »Narodów-цї« — подає число хорватских робітників, яких можна би спровадити на жнива до Галичини, на 20.000. Сї робітники могли би працювати на акорд і на стало. Платня їх виносила би тілько, що мазурских робітників, отже в двоє більше як нашого мужика. Заповідженого заливу східної Галичини хорватским робітником нема що бояти ся, бо анї дїдичі не такі щедрі на непотрібні видатки, анї хорватскі робітники не такі дурні, аби дати ся обманити. Теревенї Gazet-и Narodow-ої на тему спровадженя хорватских робітників — се лише »страхи на Ляхи«.

— **C. k. Sokół в Городенцї**. Пишуть нам звідтам: Перед кількома днями відбуло ся посьвяченє нового будинку »Sokoł-a« в Городенцї. Для довершеня того важного акту запросив »Sokół«... ц. к. намісника ґр. Леона Пінїньского. Ц. к. намісник приняв запросини і поручив заступити себе на тім торжестві ц. к. старостї городеньскому. Ц. к. староста виступив в повнім, урядовім унїформі до посьвяченя нової народової »твердзи«. В сей спосіб наш »Sokół« набрав зовсїм »уржендової« цїхи, як пристоїть в сїй »дзельницї« Польщи.

— **Письменні іспити** (клявзурові) кандидатів середних шкіл відбудуть ся перед львівскою екзамінацийною комісиєю в днях 13. і 14. падолиста, а 17. розпічнуть ся устні. Кандидати, що наміряють в тім речинци приступити до іспитів, мають повідомити о тім дирекцию комісиї найдальше до 6. падолиста.

— **З Яворова**. Намістництво за згодою краєвого видїлу установило по розвязаню ради міста Яворова тимчасову управу. Начальником управи іменований п. Теодорович, урядник краєвого ви-

ділу, а в склад прибічної ради входять: Фердинанд Пар, яко заступник бурмістра, Стан. Ляхович, яко перший і Григ. Щирба, яко другий ассесор.

— **Чи в Парані є хамелеони?** Недавно читали ми з вдоволенєм в Курітибский »Gazet-ї polsk-ій« гарні статї п. Володимира Квасиньского, учителя з Курітіби, де він, подаючись за Русина, станув в обороні справи рускої і в обороні наших оо. Василиян, підносячи їх користну працю на поли руско-народної і церковної орґанїзациї параньских Русинів. Тепер читаємо в 38. ч. тої-ж ґазети відозву польского товариства »Sokół« в Курітибі »do zacnych rodaków, od nas Sokołów — Czołem«. — В імени польского „Sokoła“ підписаний... „W. Kwasiński — sekretarz“.

Ми узнаємо потребу і слушність згідного і приятельского пожитя між обома братними славяньскими народами, — особливож ще і на такій далекій чужині, але чиж іменем польского „Sokoła“, які то товариства, як звісно, не відзначають ся толєранциєю до Русинів, і взагалї іменем орґанїзаций, котрі так все поборювали і поборюють всякий прояв руского духа в Парані (звісною є акция проти допущеня туди руских сьвящеників) — чиж при тих відносинах до лиця є „Русинови“ красуватись „sekretarzem Sokoła“ і виписувати пламенні „odezwи w imieniu „Sokoła“?.. Хиба може в Парані є такі звірі, що то звуть ся хамелеони, котрі зміняють щораз свою краску... Erklären Sie Graf Erindur diese Zwiespalt der Natur. *Гриць Не-Щипавка.*

— **Вісти з Буковини.** В справі іменованя правосл. епископа д-ра Репти архиепископом. »Буковина« пише: Вже в найблизших днях можна надіяти ся іменованя епископа д-ра Репти, архиепископом. Іменованє ґенерального вікария наступить пізнїйше на пропозицию нового архиепископа д-ра Репти. А що др. Репта хоче мати супокій у підвласній собі диецезиї, що без сумнїву ґенеральним вікарем зістане іменований Русин. Русини будуть тим вдоволені, бо права їх в церковній области признасть їм не Бурґіньон, а архиепископ др. Репта.

Повітове тов-о учителїв сторожинецкого повіту устроює в Сторожинци дня 26. с. м. (в недїлю) вечерницї з танцями в салї готелю Центрального. Сею дорогою просить ся о численну присутність, а то тим більше, що забава заповідає ся сьвітло і певне вдоволить всїх, навіть найвибагливійших.

Вінчанє панни учительки Отилїї Прокоюович з п. учителем Іларием Карбуляцким відбуде ся 26. с. м. о 6. год. вечером в Старих-Мамаївцях.

Головний видїл тов-а »Руска Школа« в Чернівцях ухвалив не видавати заповіджено письма педаґоґічно-дидактичного, а поручив своїм членам передплачувати »Учителя«, орґан Руского Тов-а педаґоґічного у Львові.

— **Пригоди на прозинциї.** Дня 5. жовтня с. р. около 8. год. рано стала ся в громадї Сусїдовичі, самборского повіта, при шляху зелїзничім коло кільометра $14^{4}/_{5}$ така пригода. Малолїтний хлопець іменем Петро Жук пас корови близько будки зелїзничої ч. 10 і там натягнув зелїзну корбу, що служить до отвираня і замиканя запор зелїзничих. Корба відкрутила ся і вдарила хлопця так сильно по голові, що зранила єго смертельно.

Дня 19. жовтня с. р. о 10. год. перед полуднем відобрав собі житє через повішенє ся на подї Василь Чуба, син Панька і Юлїї, господарів в Стрептові, жонатий, лїт 23. Причина самоубійства незвісна.

— **Львівскі фякри** одержать в короткім часї мурдури. Крім того кождий з них буде мусїв в якийсь впадаючий в очи спосіб означити, чи він занятий, чи вільний.

— **Деґрадация війта.** За згодою краєвого видїлу усунуло намістництво начальника громади в Семковій волї, сяніцкого повіта, з уряду і приказало старостве зарядити против него карносудове слїдство за спроневіренє громадских фондів.

— **Сила волї.** Коли хто хоче і має сильну волю, то може всего вивчити ся. Що так є, найлїпшим доказом віденьский самоук, Артур Крайнер, котрий є тепер кельнером у віденьскій каварни „Cafe Kaisergarten“ і подав просьбу до дирекциї школи реальної в своїм рідним місті, щоби єму позволено здавати матуру. Крайнер полюбив дуже науку математики і фізики та хотїв би конче займати ся на технїцї наукою механїки. І дивна річ, як такий кельнер, що цїлїсенький день і до пізна в ночи мусить бути на ногах, знайшов тілько часу і нагоди до науки! Крайнер має тепер 23 лїт. Він є сином бідних родичів і родив ся в Лїнцу, а в Оттенсгаймі в горішній Австриї скінчив двоклясову школу народну. Вже тодї відвезли єго родичі до Відня, щоби він там учив ся кельнерства, а малий хлопець був так пильним, що не лиш зробив все то, що до него належало, але ще й учив ся всїляких предметів, що не мають нїякої звязи з єго фахом. Фахову школу, яку удержує у Відни товариство реставраторів і каварників, скінчив він з відзначенєм і дістав не лиш першу нагороду в сумі 20 корон золотом, але ще і диплом признаня. Коли визволив ся, став кельнером в каварни »Бетговен«. Мимо того що мусїв послугувати що дня аж до 2. год. в ночи, знайшов ще тілько часу, що учив ся і здав іспит інтелїґенцийний на однорічного охотника з дуже добрим успіхом. Із гроший, які заробляв, посилав частину своїм бідним родичам, а з другої частини купував собі книжки і потрібні прибори до науки. З кінцем сего року шкільного сїдає Крайнер до матури. Оттак би нашим людем робити, учити ся самому, чого лиш хто може і до чого має нагоду.

— **Піяньство в Москві.** Російскі дневники доносять, що в Москві в першім роцї заведеня горівчаного монополю с. є від 14. липня 1901. до 14. липня 1902. арештовано 53.617 осіб за піяньство, або по 150 осіб денно.

— **Перед катастрофою.** На стациї Воломин петербурско-варшавского зелїзничого шляху малощо не прийшло онодї до катастрофи. Поспішний поїзд, який не стає в Воломинї, мав там задержати ся, бо з противної сторони прибував тягаровий поїзд. Однак машинїст не замітив остерігаючих знаків і повною силою пари перелетїв через стацию. На щастє служба реставрацийного ваґона замітила розпучливі знаки зворотничого і потягнула линву безпеченьства. Поїзд станув і вернув на стацию — а за хвилю надїхав тягаровий поїзд з противної сторони.

— **Вісти з станиславівскої епархії.** Консистория віднесла ся до намісництва о назначенє дотациї для прив. сотрудників в Тисьменичанах, Космачі, Ромашівцї, Худинківцях і Беремянах. — Намісництво признало дотацию для приватних сотрудників в Копилівцях і в Сковятинї. — Увільнений від конкурсового іспиту о. Ром. Фіцалович із Швейкова, від сотрудництва в Чернівцях о. Дм. Добротвір, о. Влад. Смулка в Іванівцї, а від завідательства в Винограді о. Щ. Песцьоровский. — Введені в сотрудництва оо.: Т. Двуліт яко II і Ярослав Левицкий яко III сотрудник в Чернівцях, а Евг. Дуткевич, яко завідатель в Іванівцї. О. Иосифови Бурчиньскому дозволено відрочити свою інституцию на Саджавку до 24. марця 1903. — О. Вал. Луговий одержав чотиринедїльну відпустку для поратованя здоровля. — Конкурс на посаду катехита в Надвірній розписано з речинцем до 31. жовтня, а на 5 богослужебних фондаций бл. п. Григория Шашкевича до 20. падолиста. — В дім пресвитерияльний в цїли рукоположеня приняті укінчені богослови: Пант. Городецкий (безжен.), Теод. Кархут, Вал. Луговий і Ілия Чорнодоля.

Конкурсовий іспит відбуде ся в днях 25. до 28. падолиста. — На конкурс розписана парохія Вижниця, сучавского дек., з речинцем до 31. грудня. — На парохію Виноград, жуківского дек., інституовав ся о. Конст. Цїсик. — До канонїчної інституциї на Ванцківцї, черновецкого дек., інституовав ся о. Іван Лушпиньский. — Резиґнували з наданих презент reg. coll. оо.: А. Стотанчик з Ланчина і Із. Ганкевич з Ключева великого. — В пропозицию поставлений на Цїневу, коломийского дек., о. Анг. Кордовский; на Лосяч, скальского дек. о. Авг. Левицкий; на Жабє-Слупейку, косівского дек., оо.: Іван Охримович, Брон. Вергановский, Вас. Новицкий, К. Лагола і Л. Федоровский; на Глубочок, скальского дек., оо.: Мих. Кобиляньский, В. Состкович, Юл. Гарасимович, І. Целевич, Ом. Глїбовицкий, І. Білиньский, Вас. Глїбовицкий і Григ. Козацкий; на Петрів, жуківского дек., оо.: Ом. Весоловский і Конст. Ласїйчук; на Вільшаницю, тисьменицкого дек., оо.: Брон. Вергановский, Бас. Залуцкий; на Підлуже, станислав. дик., оо.: Вас. Новицкий, П. Білоус, Мих. Дурделя, Вас. Залуцкий, Яр. Луцик, Гр. Селяньский і Анг. Кордовский; на Задубрівцї, снятиньск. дек., оо.: Щ. Песцьоровский і Ів. Федюк; на Ягольницю стару, чортк. дек., оо.: Ст. Цар, Щ. Песцьоровский і Мар. Крушельницкий; на Залуче над Черемошем, снятиньск. дек., оо.: І. Глїбовицкий, І. С. Білиньский, Т. Глїбовицкий, С. Юревич, Т. Курпяк, І. Сїменович і М. Сілї; на Поморцї чортк. дек., оо.: Мих. Кобиляньский, Із. Бобикевич, Юл. Проскурницкий, Ом. Білиньский, І. Коцик, Ол. Марковский, Щ. Песцьоровский, З. Дудиньский, П. Саврій, М. Крушельницкий і І. Сїменович; на Звинячку, кудринецкого дек., оо.; Н. Соневицкий, І. Глиньский, Йос. Киселевский, Йос. Целевич, Стан. Цар, Дм. Курдидик і Іван Лушпиньский.

Посмертні † оповістки.

— **О. Орест Чехович**, крилошанин і парох в Сокали, брат Преосьв. епископа Константина, упокоїв ся дня 22. с. м. в 61. роцї житя, а 35. р. сьвященьства. Похорони відбудуть ся в суботу. — В покійнім втратила сокальска Русь щирого патріота і народного діяча та ревного провідника слова Божого. Єго великою заслугою около нашої Церкви є дїло відверненя вірних руского обряду від злятинїзованя, яке грозило їм зі сторони сокальских Бернардинів через відпусти. Вічна память Покійникови і земля Єму пером!

— **Киприян Венгринович**, емерит. радник заряду домен, помер дня 19. с. м. у Львові в 64. р. житя. В. є. п.!

Наука, штука, лїтература.

— **Ілюстровані переписні листки.** За приміром Нїмцїв, які ще й доси засипують цїлу Галичину своїми ілюстрованими картками, розвинув ся і у нас сей т. зв. картковий шпорт. Видані доси картки не дорівнали скількостию заграничним, але що-до якости мабуть чи їх не перевисшили. Переглядаючи остатні виданя ілюстрованих карток, мусимо признати їх накладцям, що як-раз підхопили найважнїйші моменти чи з історії чи з лїтератури нашого народу.

Найперше місце між видавцями руских ілюстрованих карток заняв безперечно п. Яков Орештайн з Коломиї. Доси вийшло єго накладом пять серий карток, а дальші серії заповіджені. Перша і друга серия разом 28 (16+12) карток дають нам характерні картини з житя Запорожцїв після ілюстраций Верещаґіна до Шевченкових »Гайдамаків«. Сї картки приняла наша публика з немалим вдоволенєм, чого доказом може бути сей факт, що в протягу кількох місяцїв мимо спорого накладу майже всї розкуплено. Трета серия карток подає народні типи селян переважно з Покутя, після фотоґрафічних знимок, а четверта серия містить чудові види з наших чорногорских Карпат. Сї обі серії з огляду на добір і викінченє нїчим не уступають першим двом серіям.

А вже найгарнїйші картки містять ся в V серії (10 карток), яка появила ся в сих днях. Є се кольоровані ілюстрациї ріжних малярів до повістий Гоголя. В дальшій серії, як дізнаємо ся, появлять ся картки з ілюстрациями до повісти »Тарас Бульба«.

Сї картки можна набувати у накладця і в Ставропигійскій книгарни у Львові, та у всїх більших книгарнях на провінциї.

З Львівскої Фільгармонії. На нинїшнім (22. X) концертї виступить славний тенор п. Николай Ротміль і знаменита сьпівачка п-на Емця Вольфсталївна. Концерт заповідає ся сьвітло. П. Ротміль виступить лише один раз. На сїм концертї буде діріґувати перший раз п. Генрих Мельцер-Щавиньский, який став діріґентом Фільгармонії по п. Ярецкім, котрий уступив задля лихого стану здоровля.

В суботу буде популярний концерт.

В другім тижни виступить в четвер і в суботу на концертах фільгармонії феноменальна мезосопранїстка п-на Біржінїя Ґуерінї, знана Львовянам з минулого року солїстка з „Requiem«. Є се найславнїйша сьпівачка на цїлім сьвітї. Білети на сї оба концерти можна замовляти в канцеляриї Фільгармонії.

Телеґрами.

Віденъ, 23. жовтня. На нинїшнім засїданю державної ради вніс пос. др. Кос інтерпеляцию в справі надужить адмінїстрацийних орґанів в Яворові.

Віденъ, 23. жовтня. Справу посла д-ра Лупу порішив найвисший трибунал прихильно для суспендованого, бо зніс єго суспензию.

Наслїдком сего президент Буковини, Бурґіньон мав подати ся до димісиї.

Віденъ, 23. жовтня. Мінїстер Резек відбув вчера довшу конференцию з посл. Пацаком.

Віденъ, 23. жовтня. Посол до державної ради, Кіттель, в реставрациї голосно прозивав послїдними словами бурмістра Люеґера. На се прискочив до него якийсь муляр і ударив п. Кіттеля в лице. Посол візвав полїцияпта, але що не мав при собі посольскої леґітимациї, то полїциянт повів і єго з собою. В сїй справі всенїмцї мають внести інтерпеляцию в державній радї.

Царгород, 23. жовтня. Як зі сторони Туреччини так і Росиї заперечують донесенє Daily Mail про заключенє конвенциї між сими обома державами.

Париж, 23. жовтня. Мінїстер маринарки Пеллетон зарядив, аби в тульоньскім арсеналї і в фабрицї кітлів для маринарки в Льоріен заведено 8-годинний час денної працї.

Париж, 23. жовтня. Страйкуючі робітники в Па де Кале і в Дункерцї устроїли демонстрациї.

Париж, 23. жовтня. Аґенция Гаваса доносить: Вчера рано якийсь анархіст старав ся дістати до елїзейскої палати. В хвили, коли перелазив мур огороду, спіймано єго і увязнено.

— **На будову церкви в Бикові** зволили жертвувати отсї Високоповажані Добродії: Добр. Е. Червіньска в Вілій 10 К, церков в Цьвіржі 1 К, через ред. »Галичанина« добр. К. Скрипка зі Львова 2 К, о. Я. Шидловский з Староміщини 4 К, о. А. Марковский катехит з Тернополя 2 К, о. Ю. Туркевич з Понивки великої 3 К, о. К. Глїбовицкий в Брязї 1 К, через ред. »Галичанина« д. К. Скрипка зі Львова другий раз 1 К, о. Т. Ярема віцеректор семинариї у Львові 5 К, Всч. уряд парохіяльний в Миротинї 3 К, о. І. Каратницкий в Довгім 6 К, о. І. Ляторовский в Долинї 2 К 29 с., о. К. Кульчицкий в Підгайчиках 3 К, І. Мудрак в Губичах 2 К, Всч. уряд. парох. в Межерічи 3 К, Впр. о. І. Литвинович архидиякон станиславівскої капітули 3 К, Всч. уряд парох. в Лешневі 2 К, о. Н. Чабан катехит з Перемишля 4 К, уряд парох. в Свистільниках з пушки 3 К 44 с., о. Л. Батіг в Розвадові 5 К, о. Е. Шмериковский в Станиславові 1 К, о. І. Лазаревич в Ярчівцях 2 К 50 с., о. Ант. Яминьский в Радиничах від себе, від свого сотрудника о. Ф. Яміньского і від своїх парохіян 12 К, о. М. Тесля в Верхратї від себе 50 сот., з церковної скарбони 1 К і від парохіян 9 К 16 с., о. Т. Петрушевич з Єзуполя 1 К 50 с., о. М. Ольшаньский з Старяви з акафиста 10 К, о. І. Стрийский канцлєр еп. консисториї в Перемишли 5 К, уряд парох. в Деревлянах 1 К, уряд. парох. в Вишатичах 2 К, о. П. Перчиньский з Райтаревич 10 К і уряд парохіяльний в Лопянцї 1 К. Всїм тим Вп. Добродіям складаю щиросердечну подяку за їх жертви і пригадую ся ласкавій памяти тих Всч. Отців, що до сеї пори не зволили ще прихилити ся до моєї просьби. Рівночасно сердечно дякую тим нашим П. Т. Добродіям, котрі при тій нагоді надіслали нам свої желання щасливих успіхів в наших трудах. Також почуваю ся до обовязку подякувати публично всїм тим П. Т. питомцям рускої духовної семинариї у Львові, що були ласкаві потрудити ся коло виготовленя і розсилки зазивів до всїх урядів парохіяльних в цїли збираня жертв на церков. — За комітет: *Н. Сенета* парох в Бикові (почта Медика).

„Тревоги автора і видавника„
(гумористична подія в натури)
О. Я. Кониського

можна набувати в Адмінїстрациї »Руслана« та в обох руських книгарнях у Львові.

Цїна примірника на велїновім папери виносить всего **30 сот.** (з почтовою пересилкою 35 сот.).

COLOSSEUM Ernesta Thorna
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшна

Найславнїйша проґрама!
від 17. до 31. жовтня 1902.

При співучасти військової музики 30. п. п.

1) **Увертура** (Реклямоґраф). 2) 15 пань. **Міміплястика**: сьвітляні піраміди та мармурові ґрупи. 3) Найбільша американьска пантоміна: **На виставі автомобілїв**. 4) **Miss Paula**, трансформацийна дансерка. 5) **The Elmones**, жонґлєри смолоскипами. 6) Орхестра. 7) **Juno Salmo**, золотий Мефісто. 8) **Grandjeau and May**, піруети і сальтомортале на дроті. 9) **Wiliam Latoure**, пародия надсцени у мінїятурі. 10) **Ольга Березиньска**, сценїчна фантармаґория барв. 11) **Американьский біоскоп**: Коронация Едварда VII.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В недїлю і сьвята два представленя. Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Від огню обезпечайте ся тілько в »Днїстрі«.

Днїстер

Товариство взаїмних обезпечень
Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

є одиноким руским Товариством асекурацийним.

Фонди »Днїстра« з днем 31. грудня 1901.

Фонд резервовий	386 402 кор. 83 сот.	разом 645.383 кор. 59 сот.
Резерва премії	205.227 „ — „	
Резерва специяльна	6.000 „ — „	
Фонд емеритальний	47.753 „ 76 „	

»Днїстер« обезпечає будинки як також збіже і пашу против шкід огневих. Всї три ВП. Ординарияти припоручили **»Днїстер«** Всч. Духовеньству і всїм вірним.

Оплата премії в »Днїстрі« є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє **»Днїстер«** межи своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. виносить зворот 8%.

Шкоди виплачує **»Днїстер«** дуже скоро, а оцїнку шкід переводить разом з делеґатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив **»Днїстер«** 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени »Днїстра« можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвім і касах ощадности, бо каси ті приймають полїси **»Днїстра«** при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати через **»Днїстер«** — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківскім Товаристві, а з провізиї від тих обезпечень відступає **»Днїстер«** часть на рускі добродійні цїли.

Аґенциї передає **»Днїстер«** радо селянам, господарям, особливо де нема **»Днїстра«**. Аґенти заробили 349.486 кор. провізиї.

На житє обезпечайте ся тілько через »Днїстер«.

Селяне! убігайте ся тілько о аґенциї »Днїстра«.

Всїлякі
КУПОНИ
і
вильосовані
цїнні папері
виплачує без потрученя провізиї або коштів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ Гіпотечного.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
Банку Гіпотечного
2 купує і продає
всякі
папери цїнні
і МОНЕТИ
по найдешевшім курсї деннім не числячи нїякої провізиї.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І-го мая 1902.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	приходить о годинї	до Львова
		6·10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
		6·20	з Чернівцїв (Іцкан, Галацу), Чорткова
		6·50	з Брухович, щод. від 15. мая до 14. вер. вк.
		7·45	з Янова
		7·40	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче
		8·00	„ „ на дв. головний
		8·10	з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
		8·15	з Сокаля, Рави рускої
	1.35	8·50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина
		10·25	з Ряшова, Любачева
		11·55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)
		1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава
		1·23	з Янова
	2·20		з Підволочиск, Копичинцїв на дв. Підз.
	2 35		„ „ на дв. голов.
		3·14	з Брухович (15. мая до 14 вер. в нед. і сьв.
		4·40	з Самбора, Стрия, Сколього (1/5 – 30/9)
		5·11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
		5·35	„ „ „ на дв. голов.
	1·45	5·40	з Чернівцїв, Іцкан
		5·50	з Кракова
Ніч			
		6·00	з Сокаля, Белзця і Любачева
		8·04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)
		9·12	з Брухович (15. мая до 14 вер. в нед. і сьв.)
	12·15	9·20	з Чернівцїв, Букарешту
		9·25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і сьв.)
	8·40	9·50	з Кракова, Відня, Берлина) Ясла, Розвадова
	2·31		
		10·03	з Янова (від 1. мая до 15 вер. в нед. і сьв.)
		10·02	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
		10·20	„ „ „ на дв. голов.
		10·50	з Лавочного (Пешту) Хирова Калуша
		3·14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче
		8·35	„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	відходить о годинї	зі Львова
		6·25	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
	1 55	6·30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	2·09	6·43	„ „ „ дв. Підзамче
		6·35	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича
	8·30	8·40	до Кракова (Відня, Праги), Берлина
	2·55		
		9·00	до Лавочного, Хирова, Калуша
		9·15	до Янова
		9·50	до Белзця, Сокаля, Любачова
		10 30	до Чернівцїв, Потутор
		10·40	до Тернополя, Потутор, дв. Підз.
	2·40	10·57	„ „ дв. гол.
		1·25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в недїлю і сьвята
		2·15	до Брухович від 15 мая до 14. вересня в недїлї і сьвята
		3·05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
		3·15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.
		3·26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.
		3·30	до Ряшева, Хирова, Любачева
Ніч			
		6·10	до Станиславова, Жидачева
	12·45	6·20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
		6·30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни а від 16. вер. до 30 цьвіт. 1903. щоденно
		6·35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
		7·10	до Сокаля і Рави рускої
		8·16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і сьв.)
		8·25	до Перемишля
		9·00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець
		9·20	„ „ дв. Підзамче
		10·05	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.
	2·51	10·30	до Іцкан, Чорткова
		11·00	до Кракова, Відня, Варшави, Праги
		11.10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
		11·32	„ „ дв. Підзамче
		4·15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора
		5·50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) уділяє пояснень в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розклади їзди.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.